

Innhold

- S 2: Utfordringer i bistand
- S 3: Temafokus - Svein Jacobsen
- S 4 - 5: Sør og Øst-Afrika og Feltsekretærens oppfordring
- S 6 - 7: Latin-Amerika og Feltsekretærens oppfordring
- S 8 - 9: Europa og Midtøsten og Feltsekretærens oppfordring
- S 10 - 11: Tove Børjesson - Menighetsplanter i Japan
- S 12 - 13: Israel og Feltsekretærens oppfordring
- S 14 - 15: Asia og Feltsekretærens oppfordring
- S 16 - 17: Kongo, Niger, Somaliland og Feltsekretærens oppfordring
- S 18 - 19: Eurasia og Feltsekretærens oppfordring
- S 20: Hvem, hva, hvor om PYM

Utfordringer i bistand

Pinsevennenes engasjement for situasjonen i andre land er stor. Mange av de vel 280 pinsemenigheter i Norge, enkeltpersoner og foretak er engasjert i nord/sør-spørsmålene på ulikt vis. Engasjementet omfatter både det evangeliske og diakonale arbeidet som utføres rundt om i verden. Pinsemenighetene er hovedstøttespillere til PYM i bistandsarbeidet. Uten bidrag fra menighetene ville ikke samarbeidet med eksterne partnere være mulig.

Arbeidet har tradisjonelt vært preget av og bygd opp rundt misjonærer, som i tillegg har drevet diakonalt arbeid.

Det er også misjonærene og prosjektmedarbeidere som har viderefremmet informasjon om arbeidet til norske pinsemenigheter. På bakgrunn av den jobben som pinsebevegelsen har utført i 100 år, kan man i dag finne store, selvstendige samarbeidskirker i mange land. Kirkene har i stor

grad tatt over ansvaret som misjonærene hadde.

Dette har skapt nye behov og utfordringer for samarbeidet. Fordi det er færre misjonærer og prosjektmedarbeidere ute, er det både behov for en annen informasjonskanal, og en økt bevissthet om de nasjonale kirkene som likeverdige partnere.

Denne utviklingen ser vi på som en bekreftelse på at pinsevennenes misjonsarbeid har vært vellykket. I dag samarbeider vi med selvstendige kirker som kjemper for egen sak. Dette arbeidet har ført til at kirken står sterkt som samarbeidspartner og er en god utviklingskanal.

I mange samfunn er kirken den største frivillige organisasjonen med et unikt potensial med tanke på innflytelse og utbredelse. Menighetene strekker seg over grensene for etnisitet, kjønn, alder, økonomi og sosial status.

PYM arbeider i dag for en relasjon med nasjonale samarbeidskirker i mer enn 50 land, hvorav ti land med støtte fra Norad.

Det er nå vi må trå til og støtte de fruktene misjonsarbeidet har medført. Informasjon om og støtte til søsterkirkene er mer viktig nå enn noensinne. Kirkene står på egne ben, men trenger fortsatt norske pinsevenners støtte i de utfordringer de står i og i det arbeidet de utfører!

«Det er nå vi må trå til og støtte de fruktene misjonsarbeidet har medført.»

**ELI
BJØRNEBRÅTEN**
Prosjektkonsulent
i PYM

www.pym.no

UTGITT AV: De Norske
Pinsemenigheters Ytremisjon
post@pym.no
Generalsekretær:
Svein Jacobsen
svein@pym.no

REDAKSJON:
Trond Filberg, Svein Jacobsen
og Oddvar Johansen
Redaktør: Eldbjørg Børjesson
eldbjorg@pym.no

PYM
Telefon: 22 75 91 20
Telefax: 22 75 91 21
Webisode: www.pym.no

GRAFISK FORMGIVNING:
Therese Holt
Korsets Seier Publikasjoner AS
Webisode: www.k-s.no
post@k-s.no

Menighetsbasert misjon

Misjonsarbeidet i pinsebevegelsen er omtrent like gammelt som bevegelsen selv. Allerede i 1910 dro de første misjonærene ut. Det ble raskt et viktig tema hvordan misjonsarbeidet skulle organiseres. I 1913 foreslo T. B. Barratt å danne en misjonskomité, og landskomiteen for Banda ble dannet i 1914. I 1915 så Norges Frie Evangeliske Misjonsforbund, senere Hedningemisjon (NFEH) dagens lys. Det ble vedtatt statutter og retningslinjer, og det ble stilt en del krav til de misjonærene som skulle reise ut, til anbefaling fra menighet, helseattest, språkkunnskaper og andre forpliktelser. Misjon ble sett på som et felles anliggende og ansvar, som krevde forankring og koordinering. Nye misjonærer måtte godkjennes av komiteen, likeså arbeidssted og felt, men menighetene var frie til å støtte de misjonærene de ønsket. Midlene ble sendt gjennom en felles kasse. Denne samhandlingen i misjonen gjorde at det ble god kontakt mellom de mange nye menighetene som var etablert, og gjennom årskonferanser og ulike samlinger ble fellesskapet styrket.

T. B. Barratt endret senere syn på denne måten å organisere misjonsarbeidet på. Det var menighetslinjen som skulle skjerpes. Misjonærene skulle nå sendes ut av menigheten og Den Hellige Ånd. Da Barratt trakk seg ut av misjonskomiteen, gikk det ikke lenge før NFEH ble nedlagt.

Men misjonsarbeidet vokste, og det skulle ikke gå så mange år før behovet for å få til en koordinering mellom menighetene ble følbart igjen. I 1946 ble Gunnerius Tollefsen valgt til misjonssekretær. I 1949 ble det innkalt til en stor misjonskonferanse i Oslo, der det ble nedsatt en komité som skulle se på nødvendigheten og berettigelsen av feltkonferanser. Arbeidet var nemlig nå blitt så stort og omfattende så mange land, at det ble behov for å finne en form for samarbeid mellom de menigheter som hadde arbeide på samme felt. Det ble etter hvert valgt arbeidsutvalg (siden feltutvalg) med formann og kasserer, og en diskuterte seg fram til

SVEIN JACOBSEN
generalsekretær
i PYM

ELDBJØRG
BØRJESSON
informasjonssjef
i PYM

Utfordringen

Jorden har feber. Vi leser daglig om miljøkatastrofer og konsekvensene av disse. Mange lider på grunn av jordras, flom, tørke, ødelagte avlinger og mangel på drikkevann og mat. Vi som kirke har mange oppgaver å engasjere oss i. Nøden er stor. Mange roper på vår hjelp.

felles satser for underhold, regler for ut- og hjemreise og andre praktiske saker.

Å ORGANISERE ER Å GJØRE LEVEDYKTIG

All misjon skal ha sin forankring i menigheten. Misjon er for oss ikke en av menighetens virksomhetsgrener, men selve mandatet Jesus har gitt oss som all virksomhet i en menighet springer ut fra. Misjon er menighetens puls. Vi ønsker derfor en menighetsbasert misjon.

Men hva betyr det i praksis? Hvordan kan vi i en ustrukturert pinsebevegelse finne fram til gode felles ordninger som sikrer god samhandling og godt lokalt engasjement - samtidig?

Når vi nå er i gang med omstrukturering, så er det ikke bibelske prinsipper vi forandrer på, men vi er opptatt av å finne en struktur som kan hjelpe oss å løse dagens praktiske oppgaver og utfordringer. Målet er å øke misjonsengasjementet gjennom å knytte misjonsstrategi og beslutningsprosesser nærmere menighetene i et forpliktende samarbeid med søsterkirken i ulike land.

For feltutvalgene (FU) slik de framstår i dag, er både avstanden til menighetenes ledelse her hjemme og avstanden til søsterkirkens ledelse ute, blitt for stor.

Når mandatet i tillegg har vært uklart, så har muligheten til beslutninger og praktisk handling vært svært begrenset. Derfor vil det nå forsøkes med ulike landutvalg (LU) i stedet, hvor en lokalmenighet blir kontaktmenighet for et land. Sammen med andre menigheter som har arbeid i samme land kan LU inngå forpliktende avtaler med søsterkirken og ta misjonsstrategiske beslutninger.

PYM's årsmøte vil i tillegg velge fire regionsekretærer som skal sørge for kontakten mellom de forskjellige landutvalgene. Disse vil være underlagt generalsekretæren og holde nær kontakt med misjonskontoret.

TYDELIGGJØRING AV ROLLER

Pinsebevegelsen består av mange små og noen store menigheter. Mange opplever det svært krevende å oppfylle alle de krav som myndighetene setter til det å være arbeidsgiver og ha personalansvar for misjonærer. Trygde-, pensjons- og skattespørsmål er uoversiktlig og vanskelige, og kapasiteten til å gi misjonæren en helhetlig god oppfølging er begrenset. Her kan en se

Det er ikke bare jorden som har feber. Det er mange overopphetede politiske konflikter som herjer jorden. Terror, krigshandlinger og opprør skaper en utrygg livssituasjon for kvinner og barn i mange deler av verden. Nøden er stor. Mange roper på vår hjelp.

Det er ikke bare valgte og selvoppnevnte statsledere som har feber. Det brenner en ild i menneskers sjeler. I industrilandene brenner vi etter å konsumere mest mulig før vi dør. Vi skal ha alt og vi skal nå alt.

for seg en modell hvor menigheten kan stå som åndelig og moralsk utsender for en misjonær, men hvor PYM-kontoret kan ta det tekniske og praktiske arbeidsgiveransvaret, samt noe personalomsorg. Da må kontoret tilføres ressurser til dette. Vi jobber også med tilretteleggelse av misjonærforberedende kurs.

Det er altså flere ting vi ønsker å oppnå med omstrukturingsprosessen i PYM; å styrke misjonsengasjementet i den lokale menighet, bedre praktiske ordninger og ivaretagelse rundt utsendelse av misjonærer, tydeliggjøre mandater, gi søsterkirken en partner med beslutningsmyndighet å forhandle med og stimulere til pionersatsing for å nå unådde folkegrupper. Vi tror omstruktureringen vi arbeider med er et skritt i riktig retning.

Det svir i trøtte sjeler som ikke henger med i jaget. De som faller utenfor sliter med å leve. Alt for mange velger å dø.

Brenner det en brann i våre hjerter? Er menighetene våre tent av misjonsglød og iver etter å nå ut med godt nytt fra himmelen? Det er fortsatt en arena for misjon, for misjonærer. Pengegaver og folk som vil gå dit nøden er. Misjon og bistand. Les om utfordringene på PYM's misjonsfelt.

Hoved- utfordringene i Sør- og Øst- Afrika

Unådde folkegrupper og foreldreløse barn er hovedutfordringene i Sør- og Øst-Afrika. Muslimske folkegrupper utgjør en viktig del av denne utfordringen.

Aidskrisen har gjort ca 13 millioner barn foreldreløse i Afrika sør for Sahara. Å hjelpe menighetene å hjelpe de foreldreløse barna er den andre store utfordringen vi står overfor.

I Maputo holder misjonær Lars Blystad på å bygge et senter som skal trene evangelister til å nå muslimene. Senteret vil i samarbeid med IBRA radio få i gang radiosendinger spesielt rettet mot muslimene i landet. Senteret vil stå ferdig på nyåret!

I Kenya støtter PYM flere prosjekter i samarbeid med kongolesiske og kenyanske misjonærer som virker blant unådde muslimske grupper. I kystområdet rundt Mombasa drives det arbeid for å nå Digo-stammen.

PYM støtter arbeid for foreldreløse barn i Uganda, Kenya, Mosambik og Swaziland gjennom nasjonale medarbeidere og misjonærene Trygve Korneliussen, Gunnar Østrem, Lars Blystad og Evy Surdal. Dette arbeidet støttes også av PYMs barnehjelp.

I flere av landene i Sør og Øst-Afrika har evangeliet gått sterkt frem. Nasjonale kirker er nå hovedaktører i sitt eget land.

ARVE
GUNNESTAD
feltsekretær
Sør- og Øst-Afrika

NAIROBI – KENYA

Misjon blant muslimsk

Til nå er mer enn 50 muslimske somaliere blitt frelst og døpt. Misjonærfamilien Simon og Domitila Nkundabantu fra Kongo arbeider i FPFKs menighet på Eastleigh i Kenya. Pastor Zachary Okoth i menigheten setter stor pris på de overgitte misjonærene.

TEKST TROND FILBERG
FOTO ???

Men arbeidet blant de somaliske muslimene er utfordrende. Befolkningen i Eastleigh blir dominert av islamsk troende, og de kristne er en minoritet som blir nøye bevoktet. Overfall på de kristne har skjedd.

Ekteparet Nkundabantu bor sam-

men med sine barn midt i Eastleigh. De vet at prisen kan være livet. Men med trofasthet og stort tålmod gjør de sin tjeneste. De gleder seg over hver eneste somalier som bekjenner troen på Jesus som Guds sønn og sin personlige frelser.

FORTVILTE KRISTNE SOMALIERE

Oppfølgingen av hver eneste nyomvendt skjer med utallige samtaler. I blant må de gi husly for konvertitter som kommer i livsfare for sin kristne tro.

De opplever fortvilte somaliere som har blitt ekskludert fra sine familiefellesskap. Noen har ingen steder å bo, noen har ikke penger til husleie og andre har ikke mat. Mange har ikke penger til barnas skolegang.

Menigheten i Eastleigh ber om styrke og hjelp for de nyomvendte somaliene så de blir bevart i sin nye kristne tro.

TAKKNEMLIG FOR VILLIGE

Pinsemenigheten Filadelfia Varteig sammen med private givere, støtter arbeidet i Eastleigh økonomisk. Toril Rinding Skjeggestad besøkte nylig Simon og Domitila Nkundabantu i Nairobi.

KENYA: Somaliske kvinner i Eastleigh sammen med Toril R. Skjeggestad.

- Jeg blir så ydmyk og takknemlig for at det finnes noen som er villig til å bli brukt av Gud der hvor jeg ikke kunne klare å være, forteller Toril R. Skjeggestad som selv har vært misjonær. Nå er hun medlem i PYMs hovedstyre.

Med fokus på kvinner og barn

Vår største utfordring her i Uganda nå er barn og ungdom. På grunn av krigen har de ikke fått den nødvendigste oppfølging av skole og helsevesen, forteller Karin og Trygve Korneliussen, misjonærer i Uganda og utsendt fra Pinsekirken Tabernaklet i Bergen.

Krigen nord i landet har holdt befolkningen i et jerngrep gjennom tjuer år. I byen Gulu har Korneliussen fått være med å starte opp flere tiltak sammen med organisasjonen Childcare Development Organisation.

HJELPER FATTIGE OG BARN

Et av tiltakene er klinikken «Karin Children Medical Centre» som i løpet av to år har behandlet over tusen barn.

- Malaria har vært den største ut-

fordringen, men vi vet at tusener av barn har blitt reddet gjennom klinikken, forklarer vestlendingen.

Et populært tilbud blant de aller fattigste familiene, er oppstarten av mikrofinansselskapet "Talanta". Med små midler er nå ni hundre kvinner involvert. De får lån med lavest mulige rente til å starte sine egne butikker for å hjelpe sin familie. Butikkene til disse kvinnene er beskjedne utvalg av for eksempel grønnsaker, fisk, trekkull og hjemmeproduert honning. Men dette er med på å livnære deres familier.

MENIGHET I FLYKTINGLEIRE

- I de mange leirene i nord hvor neste to millioner mennesker har vært internert, har vi flere steder forholdsvis store menigheter. Mange er blitt frelst, og pastorene gjør en stor

innsats, forteller Korneliussen.

Det er likevel vanskelig å bygge permanente kirker fordi leirene er midlertidige boplasser. Imidlertid har de nå kjøpt en tomt med penger fra Pinsekirken Tabernaklet Bergen. Planen er å etablere et senter for alt arbeidet i nord.

UTSENDT: Misjonærene Karin og Trygve Korneliussen i Uganda.

Store somaliere i Eastleigh

Blant «glemte» ungdommer i Sør-Afrika

Nå åpner vi vår andre klubb. Ledelsen i menigheten har besluttet å gi oss et butikkklokale som er i underetasjen på en av utpostmenighetene. Det er i den menigheten jeg holder møter for ungdommer på fredager i City North, forteller Øivind Crompton fra Sør-Afrika.

Han står i spissen for ungdomsarbeide blant ungdommer som er mulatter.

– I dette området er det veldig mange fargede. De har alltid hatt det tøft og falt mellom to stoler. De er ikke hvite nok til å bli behandlet som hvite, og ikke mørke nok til å bli godtatt av de svarte. Gjennom hele Sør-Afrikas kronglete historie har denne gruppen blitt neglisjert og tråkket på. Resultatet har blitt en kultur full av alkohol, vold og håpløshet, forklarer Øivind som er kjent fra stevner i Norge og pastortjeneste i Salemkirken Oslo.

– Det er en liten men tent gjeng av ungdommer vi har her, og vi har de siste ukene opplevd en utrolig Hellig Ånds fornyelse, sier misjonæren som sammen med kona Synøve og tre barn bor i Port Elisabeth.

I desember 2004 pakket den

norske familien kofferten og dro fra Norge til Sør-Afrika. Kallet til å være misjonærer på fulltid blant underprivilegerte ungdommer ble virkelighet. Litt utenfor byen ligger landsbyen Daleveiw. Her har de etablert både barneklubb og ungdomsklubb. Flere fra Norge har både besøkt dem for å hjelpe til.

Tidligere i høst besøkte han og noen av ungdommene Pletterburg

Bay. De var med på et lite ungdomsmøte med 25 unge tenåringer. To av dem tok imot Jesus som sin frelser og 18 ble døpt i Den Hellige Ånd!

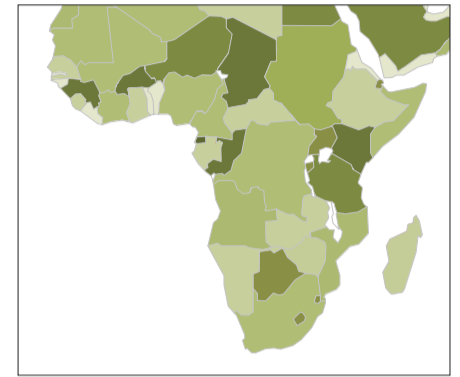
På samme turen dro de til Mossel Bay der de i juni hadde opplevd en spesiell utgydelse av Ånden.

– På nytt fikk vi merke Åndens mektige nærvær. Resultatet var at alle ble tente på nytt for Jesus, melder Øivind begeistret!

UTSENDET: Misjonær Øivind Crompton blant ungdommene i Sør-Afrika.

SØR-ØST AFRIKA

PYM ARBEIDER I DISSE LANDENE:

Kenya, Mosambik, Swaziland, Sør Afrika og Uganda

STORE LIVSKRAFTIGE MENIGHETER

I mange afrikanske land står evangeliet langt sterkere enn i noe europeisk land. I Kenya, Uganda og Swaziland finnes i dag store og livskraftige menigheter. De nasjonale kirkene overtar nå mer og mer av ansvaret for egne organisasjoner og eiendommer. Misjonærene er med ved å gi råd og veiledning. Grunnlaget for et fremtidig bærekraftig arbeid skal sikres best mulige vilkår. Norske menigheter bidrar med økonomisk støtte til nasjonale bibelskoler, som utruker pastorer og evangelister til tjeneste.

I Mosambik drives et stort arbeid blant gatebarn. PYM støtter til sammen fem sentere for foreldreløse barn. I Kenya har det vært holdt en rekke konferanser rettet mot kvinner, ungdom og pastorer. I en fattig bydel i Nairobi, støttes arbeid rettet mot somaliske flyktninger, som omfatter språkkurs, alfabetisering, barnehage, skole, og menighetsbygging. I Swaziland bistår Arve Gunnestad i utdanningen av førskolelærere i Manzini. I Nord-Uganda er klinikken, som er registrert av helsemyndighetene, i full drift. Den er bygd opp, og drives av penger fra menigheter og privatpersoner i Norge. Til nå er over ti tusen mødre og barn behandlet. I Sør-Afrika drives hjelpearbeid blant foreldreløse barn, og evangelisering rettet mot barn og ungdom.

Behov

Latin-Amerika er fremdeles et fattig kontinent, og i mange land er det stor åpenhet for evangeliet.

Katolisismen har et dominerende grep, men mange pinseretninger har stor framgang. Skolegang er grunnlaget for framtiden og muligheter for fremtidige ledere i menighetene.

I LATIN-AMERIKA VIL VI LØFTE FRAM FØLGENDE BEHOV:

- Misjonærer som opplever Guds kall i sitt hjerte. Samarbeid med nasjonale ledere er viktig og en betingelse.

- Støtte til nasjonale evangelister/bibel-lærere blant indianerne. Det er store avstander, små flokker og liten bibelkunnskap.

- Barnearbeidere, og organisator i drifting av fadderordning i La Paz. Kontaktperson er Eva Adolfsen.

- Støtte til utbedring av menighetshus. Indianerne i Nord-Argentina ber om støtte til utskifting av 5 tak på utpostkirker. Hvert tak koster ca 12 000 NOK.

- Internatet i Riberalta, Bolivia går for halv maskin. Manko av penger er hovedgrunnen. Her får foreldreløse barn bo mens de går på skole. 20 000 NOK per år ville fordoble kapasiteten.

- Utdanningsstøtte til barn i Bolivia og Peru. Dette omfatter også barn/ungdom med bakgrunn fra pastor- og menighetsfamilier. De har ønske om å ta utdanning, men på grunn av økonomi klarer de ikke dette.

Hvor det ikke er oppført noen kontaktperson, kan du få mer informasjon ved å henvende deg til Jørgen Cloumann: 35 02 06 09 eller jorgen@cloumann.no

JØRGEN
CLOUMANN
feltsekretær
Latin-Amerika

Paraguay i ånd

Ikke noe annet land i Sør-Amerika har hatt så mange norske pinsemisjonærer. Likevel har landet ikke opplevd en landsomfattende vekkelsetid.

TEKST TROND FILBERG
FOTO ???

I dag har Paraguay evangeliske kristne helt opp i presidentpalasset, menigheter ut fra norsk misjon opplever en sterk tid.

Mestiser og indianere er to befolkningsgrupper i Paraguay. Mestisene er et blandingsfolk av paraguayere og europeere og utgjør hoveddelen av landets innbyggere i dag. I noen sammenhenger blir de kalt de «hvite». Indianerne er en minoritetsgruppe og representerer urbefolkningen. Indianerne har bodd i skogene og levd til dels som nomader. Da våre misjonærer kom til landet på 50-tallet, hadde indianerne ingen rettigheter. De var ikke engang registrert i manntallet.

Norsk pinsemisjon har jobbet både blant mestiser og indianere. På

slutten av 90-tallet ble dette menighetsarbeidet delt i menighetene Filadelfia 420, mestisbefolkningen, og Filadelfia Indigena, blant indianerne. Dette skillet ble foretatt for å ivareta de kulturelle forskjellene. Det har vært svært vanskelig å fostre menighetsledere blant indianerne. Dette må sees i sammenheng med folkets manglende mulighet til utdanning og at de er et nomadefolk.

FORNYELSE BLANT MESTISENE

Hovedmenigheten for Filadelfia 420 ligger i Ypacarai, med mange menigheter spredt rundt i landet. De hadde et menighetslokale som kun

rommet om lag 60 møtebesøkende. I 2006 hadde de flyttet ut under et overbygg. Det var verken vegger eller gulv. Her samlet de fra 200 til 250 mennesker.

Bare noen kilometer før vi kommer til indianerkolonien Paso Cadena, hvor norsk misjon startet arbeidet i 1958, kjører vi gjennom Itakyry, en liten landsby. I -97 startet daværende misjonærer, Gunvor og Ingvald Skretting sammen med de nasjonale et evangelisk arbeid i denne byen. Det var da liten eller ingen evangelisk virksomhet på stedet. De fikk kjøpt et hus midt i byen, som ble ombygd til menighetslokale. En na-

GJESTFRITT: Et helt vanlig hus, med uvanlig gjestfrie beboere. De har tatt imot hele bibelklasser.

Behov for unge akademikere

Er det bruk for misjonærer i Paraguay?

Ja, særlig blant unge mennesker som kan undervise, sier misjonær Rudolf Leif Larsen som nylig kom hjem fra nok et opphold i landet.

Misjoneren i Paraguay har i hovedsak blitt bygget gjennom arbeid blant in-

dianere og andre fattige. Med tanke på at over halvparten av befolkningen i landet er under tretti år, er det stort behov for misjonærer som kan nå de unge.

– Vi behøver utdannet ungdom som kan vinne den neste generasjonen i Paraguay, sier Larsen. Inngangsporten kan være å undervise landets ungdommer i fag som engelsk og andre akademiske fag. Det er stort behov ved videregående skoler. Blant annet har misjonen startet to videregående skoler blant indianerne.

– Ved universitetene og høyskolene er det mange steder mangel på lærere som kan akademiske fag. Gjennom undervisning og kontakt

med den yngre generasjonen, kan de også vinnes for Jesus, utfordrer Rudolf Leif Larsen.

AKADEMIKERMANGEL: Det er behov for norsk ungdommer som kan gå inn i læresteder i Paraguay.

delig medvind

sjonal evangelist ble plassert på stedet av de nasjonale lederne. Etter 8 år, er menigheten velorganisert og livskraftig. Hele spekteret av generasjoner er samlet til møter.

Forstanderen kan fortelle at de har etablert et eldsteråd, har egne ungdomsmøter, bibelskole, og tre utposter. De hadde også cellegrupper i funksjon.

Menigheten i grensebyen mot Brasil, Pedro Juan Caballero, har store utfordringer. Byen er en av de mest kriminelt belastede byene i landet. I dag har de en ungdommelig og levende menighet, som arbeider med stor iver. Lokalet fylles både lørdag og søndag. Det drives et stort barnearbeid og optimismen er stor. Behovet for utvidelse av kirkebygget er tydelig.

Området Choré har de siste par år opplevd en sterk tid. Mennesker blir døpt hver måned og et ungt forstanderpar har tatt ansvar. Kitty og Knut Asplund, kan fortelle at de 9 måneder de var ute i 2005/06, var den mest betydningsfulle perioden de har opplevd i Paraguay.

Guds velsignelse hviler over Paraguay i dag. Filadelfia 420 har i de siste årene åpnet seg for å samarbeide med andre pinseretninger. Det viser seg at dette samarbeidet gir inspirasjon og frukter.

Indianerarbeidet går fram. Nasjonaliseringsprosessen blant indianerne gikk noe raskt på slutten av 90 tallet. Erfarne misjonærer forlot Paraguay, og unge, uerfarne måtte overta. Økonomien ble betydelig dårligere når misjonærene vendte hjem. Det var problemer med å finne ledere. Menigheten var svært ungdommelig. Men i ettertid viser det seg at kriser også har fostret disse menighetene. I 2006 hadde forsamlingen fullsatte lokaler. Forstanderen understreket verdien av at vi kan stå sammen og ha omsorg for hverandre.

På 90-tallet hadde vi misjonærer blant indianerne i en liten koloni som heter Itaranami. Her arbeidet Anne Lise og Ole Johs. Jorud og Olav Skretting. Det var i denne kolonien Bonifasio, en kommende leder, bodde og ble myrdet ute i skogen på slutten av 90-tallet. I 2006 var det et nytt mord i denne kolonien og det

LÆRINGSMILJØ: Elever ved skolen i Paso Cadena.

COLEGIO I PASO CADENA: Skolen i Paso Cadena. Indianernes skole bygget av midler fra PYM.

PARAGUAY: – Indianerne i Paraguay venter på bibellærere.

var ikke tilrådelig for fremmede å besøke stedet mente de nasjonale. Det lille menighetslokalet i kolonien ble stengt i 2003. I 2007 får vi melding

fra lederen i Fortuna at Itaranami opplever en sterk tid. Det har vært dåp av 12 personer og 5 par har giftet seg.

PYM I LATIN-AMERIKA

PYM ARBEIDER I DISSE LANDENE I LATIN AMERIKA: Bolivia, Brasil, Chile, Argentina, Paraguay, Peru, Guatemala og Honduras.

I 2006 har feltet hatt 14 misjonærer ute. Noen få misjonærer pendlet fra Norge i forbindelse med gjennomføring av ulike NORAD-prosjekt. I tillegg har vi hatt kontakt med søsterkirker i Argentina, Nicaragua, El Salvador og Cuba.

Samarbeid på nordisk plan

FU har hatt som mål å samarbeide på nordisk plan både ute og hjemme. Det har vært holdt felles nordiske konferanser. Norsk pinsemisjon er invitert til å delta i "Aksjon Latin-Amerika," som er et alfabetiseringsprosjekt støttet av PMU. Vi har sammen med svenskene satt et fokus på misjonen i Bolivia.

NASJONALE LEDERES ØNSKER

Fra en spørreundersøkelse gjort blant nasjonale ledere, har det fremkommet en del ønsker for fortsatt innsats fra PYM. Noen prioriterte oppgaver er hjelp til forming av nasjonale ledere, generell bibelundervisning, hjelp til minoritetsgrupper; familiestyrkende arbeid, kvinnearbeid. Det er også et gjennomgående ønske om fortsatt innsats fra misjonærer, som kan stå sammen med de nasjonale som rådgivere og veiledere ute.

NASJONALE MEDARBEIDERE TIL NORGE

Klippen, Sandnes har vært vertskap for Antonia og Ovidio Perez fra Paraguay, som samlet inn ca. kr. 105 000 til rehabiliteringssentre. Menigheten i Eydehavn inviterte pastor Daniel Burt Mendez med frue fra Salta, Argentina. Menigheten i Jørpe-land, inviterte en sanggruppe fra Bolivia til Norge.

Muslimer – en misjonsutfordring!

Det finnes enorme utfordringer knyttet til misjonsarbeidet. Den største utfordringen er naturligvis å nå ut med evangeliet til alle som enda ikke har hørt om Jesus Kristus.

Den største delen av disse befinner seg blant verdens 1.3 milliarder muslimer. Mange misjonsorganisasjoner satses friskt på å trenge igjennom det muslimske «jernteppet». Fremfor alt har media blitt et viktig redskap. Vi har også noen få «fotsoldater» som driver misjon i muslimske land, oftest sammen med omvendte muslimer fra landet de arbeider i. Også vi i PYM er med i dette arbeidet. Vi støtter mediamisjon, vi underholder nasjonale medarbeidere og vi har norske misjonærer i muslimske land.

For oss er kanskje utfordringen størst her på hjemmebane. Ofte kan det være tungt å mobilisere kristne til misjonsinnsats i muslimverdenen. Mange kjenner seg urolig over fremveksten av den ekstreme islamismen. Ikke bare fordi disse negative kreftene vokser frem i de muslimske land, men også fordi de har fått godt fotfeste blant Europas 45 millioner muslimer. Selv om det er gode grunner til uro, er det viktige at vi som kristne ikke bare ser på dette ut fra et sekulært, menneskelig ståsted. Utfordringen for vestens kristne er å tenke radikalt annerledes om muslimer. De er ikke våre fiender! De er mennesker som Jesus har dødd for. Det er folk og folkegrupper som Jesus ønsker skal oppleve frelse. Vi trenger ikke være i tvil, Jesus elsker muslimer like mye som vestens kristne.

BJØRN BJØRNØ
feltsekretær Europa & Midtøsten

Europa – misjonsmark

Europa er ikke lenger et kontinent hvor kirken er på retur; Europa er et kontinent hvor kirkene ligger i ruiner.

TEKST KENT ANDERSEN

Jeg glemmer aldri en reise jeg hadde til Amsterdam i 1994. Jeg hadde bare vært i byen noen timer, og var sjokkert over hvor skitten den var, hvor mange falleferdige hus som fantes, men ikke minst hvor synlig handel med narkotika og prostitusjon var. Litt utenfor gågaten lå en vakker kirke inneklemt mellom noen gamle hus. Når jeg så kirken var det en lettelse. Kirken var et lyspunkt midt i denne tragiske byen. Gleden over å ha funnet en kirke som var åpen skulle fort forsvinne. I det jeg skulle gå inn gjennom kirkedøren hører jeg en sint stemme som sier stopp!! En tykk, sur, middelaldrrende kvinne stirrer strengt på meg gjennom en billettluke. Hun peker på en plakat og ber meg betale inngangsbillett. «Må man betale for å komme inn i en kirke?» spør jeg henne. Hennes svar sjokkerte meg. «Det er ikke en kirke lenger, det er et museum». «Så i denne kirken har man ingen Gudstjenester lenger?» spurte jeg henne. Hun svarte med et stort glis: «Nei, øh.. forresten, på søndager har vi en Gudstjeneste, for turistene.»

DETTE VAR EUROPA I 1994.

Dette var Europa for 13 år siden, trenden er fortsatt den samme. Europa var en gang den kristne verden. I dag strever alle de store kirkene med tomme lokaler og et kraftig synkende medlemstall. Den samme tendensen finner man blant mange frimenigheter, inkludert pinsebevegelsen i mange land.

Sekulariseringen har gjennomstyret alle deler av samfunnet. Tradisjonelle kristne verdier er totalt fraværende i moderne litteratur, musikk, filmindustri, media, skolesystem, lovverk, næringsliv, fagbevegelsen og universitet. På samme tid har Islam vokst til en økende maktfaktor. Så sterk er veksten at mange

MISJONÆRFAMILIE: Kent og Anna-Lena Andersen er misjonærer i ????? i Østerrike.

Islamske misjonsekspertter taler om «Eurabia», et muslimsk Europa som et nærliggende mål. Dette er en av de største utfordringene i Europa i dag, parallelt med den fortsatte sekularisering og avkristning.

MUSLIMER ER ETTER MIN ER-FARING lettere å nå med evangeliet enn de sekulariserte europeere. Muslimer er åpne for evangeliet. De tror på Jesus som helbrederen. Fordommer de har mot kristendommen kan imøtegås. De opplever vanskelighetene med å oppfylle de religiøse kravene. De er åpne for frelsen. Om

«Mulighetene for et gjennombrudd har aldri vært større enn i dag.»

pinsevenner ser mulighetene og arbeider for å nå muslimene, burde våre menigheter kunne fordobles de neste ti årene. Sekulariseringen er langt vanskeligere å møte.

ÅRSAKEN TIL AT AVKRISTNINGEN har lyktes, ligger ikke hos djevelen, verden, politikere eller hos slemme journalister. Hovedårsaken

ligger først og fremst i kirkene selv. Det er kirkenes manglende tro på Gud som har gitt det største bidraget til avkristningen. Forakten for Bibelen som Guds ord, skammen over det enkle evangeliet om synd, dom og rettferdighet. Feighet i møte med umoral. Vi behøver kirker som står for hele evangeliet, og som våger å forkynne upopulære sannheter for dagens mennesker. Det hjelper ikke å være kulturelt relevant om det vi formidler er noe annet enn Bibelens budskap. Sekularisert tankegods i hodet på den gjengse pinsevenn, hindrer oss i å nå ut med evangeliet til både muslimer og avkristna europeere. Hvordan skal man kunne nå ut om man skammer seg over evangeliet?

I STORE DELER AV EUROPA

savnes det levende menigheter. Europa er et kontinent hvor kirkene ligger i ruiner. Dagens europeer vet ingen ting om Bibelen. Min erfaring, som pastor i Østerrike, er at mennesker fra alle samfunnsklasser er mer åpne enn noen gang før. I Tyskland har salget av bibler økt radikalt. Unge mennesker fra ikke-kristne hjem kjøper i dag bibler fordi de vil vite mer om sine kristne røtter. For 20 år siden var den vanlige Europeer vaksinert mot kristendom gjennom sosialistenes propaganda mot religion. Dette gjør at mulighetene for en vekkelse er større enn noen gang. Samtidig vokser det opp en generasjon av innvandrere som er lei av Islams regler og tvang. Det reiser seg en voksende kritisk

med store utfordringer

holdning mot Islams vold. Dette gjør at de er åpne for å høre om en Gud som vender det andre kinnet til, og som elsker dem. Europa er en misjonsmark, med store utfordringer og bedre muligheter enn noen sinne. Mulighetene for et gjennombrudd har aldri vært større enn i dag. Spørsmålet er om norske pinsemenigheter er villige til å benytte situasjonen, og sende flere misjonærer før det er for sent.

NASJONALDRAKT: Gutter fra B... i nasjonaldrakter.

Innvandring skaper menighetsvekst i Spania

TEKST BIRGITTE KROGTOFT LINDGREN

Spania har opplevd en enorm legal og illegal innvandring de siste fem årene. Den største delen av immigranter har kommet fra Sør Amerika og Marokko. Nå øker antallet innvandrere fra Øst-Europa, og illegal innvandring fra Afrika. I vår menighet har vi venner fra Chile, Argentina, Brasil, Peru, Ecuador, El Salvador, Colombia, Honduras og Nigeria. Noen var kristne fra før, andre søkte Gud når drømmen om det forjettede landet brast. De er uvitende om problemene som venter. Ryktene som går er urealistiske. Mange har sagt at dersom de hadde visst hva som ventet dem, ville de aldri gitt seg avsted. Familier blir splittet over år, barn

blir igjen hos slektninger, eller delvis overlatt til seg selv.

Vår menighet er en liten forsamling med rundt 50 voksne og 25 barn. Vi driver sosialt arbeid blant 120 familier. Vi viderefremidler mat fra en "matbank" i Madrid, og deler ut klær. Det er dyrt å leie bolig. Enkelte har vi gitt lån til bolig, mens de venter på å få arbeid.

Menigheten har inngått et samarbeid med fylkeskommunen. Det offentlige oppmuntrer oss til ulike prosjekt, da det er stort behov for tiltak i prosessen med integrering av innvandrere. Dette er mennesker i nød, med fysiske, psykiske og åndelige behov. Vi har planer om prosjekt som blant annet vil inkludere

tannpleie, hjelp til barn av immigranter, språkkurs, hjelp i innkjøpsfasen, integreringsaktiviteter.

Vi takker Herren at vi får ta del i dette historiske som skjer i Spania. Den evangeliske kirken vokser sterkt som en følge av immigrasjonen. Mange av disse har opplevd et konkret kall til å bygge Guds forsamling i Spania. Dette har gjort at det åndelige klimaet er i endring. Vi får være med å se at Guds forsamling vokser i antall og styrke, og inntar sin plass i samfunnet. Samtidig blir det et hardere klima i samfunnet generelt, med større kriminalitet, prostitusjon, lett tilgjengelig narkotika og voksende rasisme.

EUROPA-MIDTØSTEN

PYM ARBEIDER I DISSE LAND I

EUROPA: Tyskland, Østerrike, Spania, Belgia, Albania, Romania, Jemen og Tunisia. Feltet har også misjonsengasjement i Tyrkia, Kroatia, Polen, Grønland og de Baltiske land.

TYSKLAND

Tyskland har i flere år vært PYMs viktigste misjonsland etter antall misjonærer. For tiden er det 16 norske misjonærer som arbeider i Tyskland. De fleste er engasjert i menighetsplante arbeid. Arbeidet drives sammen med den tyske pinsebevegelsen, for å plante nye menigheter i flest mulig byer.

SPANIA

Spania har over lengre tid vært et av hovedsatsingsområdene for norsk pinsemisjon. Etter at 6 av våre misjonærer kom hjem til Norge i fjor, har vi 6 misjonærer i Spania. Engasjementet deles mellom lærerinnsetts på bibelskolen i La Carlota og menighetsplante arbeid.

MIDTØSTEN

Det er et voksende misjonsengasjement i våre menigheter knyttet til Midtøsten. Så langt vi kjenner til er det 11 norske misjonsarbeidere ute i dette området. Ingen er tradisjonelle misjonærer, da det verken er lovlig eller mulig. Våre medarbeidere står i tett samarbeid med nasjonale kristne.

JESUS REVOLUTION

Jesus Revolution er misjonsatsingen til Jesus Church, Oslo. De har et stort og offensivt arbeid i store deler av Europa med fokus på å nå unge mennesker i storbyene. Vi ønsker å samarbeide der det ligger til rette for det. Vi deler visjonen om gjennombrudd for Guds rike i Europa!

UTFORDRINGENE I KØ I JAPAN:

Sykepleieren som ble men

Japan er som misjonsland en av kristenhetens største utfordringer. Dersom man vil spare penger bør man unngå Japan. Men dersom misjon er å redde mennesker er Japan et land å regne med.

TEKST & FOTO Oddvar Johansen

Misjonær Tove Børjesson fra Norge og Rjukan er ikke i tvil om sine påstander. Etter 18 år som misjonær i den forholdsvis lille byen Katsuyama, på Japans «bakside», ser hun klarere og klarere at utfordringene er store.

– Japan har betalt en høy pris for sin høye og hurtige utvikling, sier Tove, i det vi går en tur langs gatene i den lille byen. Katsuyama har 30.000 innbyggere, og i japansk målestokk er den bare en prikk på kartets vestsida; en tre- fire timers kjøretur fra storbyen Osaka med 18 millioner mennesker. Store religiøse

templer omkranser byen, selv om de færreste av byens innbyggere er religiøse.

Japan er ikke som andre asiatiske land. Bortsett fra juli og august er det «norsk» temperatur, og så rent som det er over alt finner man det ikke engang i Norge.

KJEMPENDE MENIGHET

Den lille pinsemenigheten i byen ble startet gjennom norske misjonærer for flere tiår siden. I 18 år har Tove Børjesson arbeidet der. På byen er hun blitt kjent med mange. Hun nikker og bukker på japansk vis i øst og vest, og japansk snakker hun flytende. Uten henne ville kanskje arbeidet i Katsuyama vært nedlagt for lengst.

Hun underviser også på pinsevennenes bibelskole, Kansai Bible Institute, et par ganger hver måned. Skoleledelsen vil gjerne ha henne dit fast, men Tove sverger til Katsuyama. Det er der hennes hjerte er for tiden.

– Det sies at det hvert år er over 30.000 mennesker som tar sitt liv i Japan. De er fortvilet over sin situasjon, og føler at de ikke får det til bl.a. i arbeidsliv eller i utdanning. Dessuten er mennesker som kapsler seg inn i seg selv, og melder seg ut av samfunnet, et enormt problem i Japan. Man regner med at

over en million barn og unge lider av dette. Dessuten er det et åndelig rop som de ikke skjønner hva er, sier Tove, i det vi går inn i en dvd-forretning. Der skal Tove levere en plakat om en større konsert de snart skal ha. En kjent kvinne har søkt frelse og arrangerer konserter med kristent innhold. Nå håper hun at mange skal benytte anledningen.

Å så ved alle vann er noe japanske misjonærer får lære seg. Dersom de bare skulle ha gudstjenester i kirken ville det bli dårlig. Men man arrangerer engelskkurser, pizzakvelder, konserter, sammenkomster av forskjellige slag, og lar kirken være tilgjengelig for alle slags mennesker.

Noen kommer, mens de fleste japanere går nok helst på den andre siden av veien, forbi kirken. I et land med dype røtter i Østens mange religioner kreves en stor del av tålmodighet for den som skal drive misjonsvirksomhet.

BØNN OG MASSASJE

Da vi besøkte Katsuyama var det bønnekveld.

– Jeg vet ikke hvor mange som kommer, men kanskje blir vi seks-syv personer, sa Tove. Japanmisjonærene er vant til små for-

OVER: Det er kun tre norske pinsemisjonærer igjen i Japan: F.v. Tove Børjesson, Aslaug Langåsdaalen og Olaug Hansen.

VENSTRE: Tove Børjesson har vært misjonær i Japan i 20 år.

Menighetsplanter

«Det sies at det hvert år er over 30.000 mennesker som tar sitt liv i Japan.»

Tove Børjesson, misjonær i Japan

samlinger, men gleder seg likevel over de som kommer.

Like før møtet ringte en av eldstebrødrene og sa at han og kona måtte gå i en begravelse. Slikt planlegger man ikke på forhånd. En nabo hadde dødd, og begravelsen foregår med en gang i Japan. Men da bønnemøtet nærmet seg slutten kom de likevel, og vi var seks personer som sammen bar Japans nød fram for Guds trone.

Den lille menigheten i Katsuyama har ikke gitt opp håpet om vekkelse og framgang. Hadde de gjort det hadde de ikke bygd en vakker kirke i byens sentrum, som er finansiert av menighetens egne medlemmer. Tove Børjesson bare minte oss om det store banklånet, så vi ikke skulle tro at menigheten består av rikfolk!

Da bønnemøtet var slutt pekte en av de tilstedeværende mennene på meg, og sa noe til Tove som jeg ikke forsto. Han hadde sett at jeg hadde strekt meg litt i ryggen.

– Han spør om du har vondt i ryggen, for han er massør, og vil gjerne behandle deg litt, sa Tove. Så var det bare å legge seg på kirkegulvet, mens massøren tok forsiktig på noen årer og sener i håndleddene og ved føttene. Han tok noen tak i nakkemus-

klene, slo forsiktig med fingrene på ryggen, og så var det hele over.

Det er sjelden man er med på et bønnemøte som ender på denne måten!

MENIGHETSPLANTER

Tove Børjesson visste tidlig at hun skulle bli misjonær i Japan. Aslaug Langåsdalen var også fra Rjukan, og da Aslaug var hjemme i Norge fortalte hun om utfordringene i «Soloppgangens Land».

– Jeg ble fort klar over at jeg ikke skulle benytte sykepleieryrket mitt i Japan, men være med å bygge menigheter, sier hun.

Det var ikke bare å reise til Japan. Rjukan var en liten menighet, og hadde allerede økonomisk ansvar for Aslaug Langåsdalen. Men de stilte seg med stor entusiasme som Toves utsendermenighet, og etter hvert la det seg til rette med økonomi, bl.a. med venner og noen mindre menigheter.

En av menighetene som støttet henne var venneflokken i Morgedal, som bare hadde noen få pensjonister i menighetsprotokollen. I dag er de fleste døde og virksomheten lagt ned.

– De hadde fått en forespørsel om å støt-

te meg, og nå skulle de til Kviteseid å høre meg fortelle fra Japan. Etter det hadde de tenkt å ha menighetsmøte for å bestemme seg for hva de skulle gjøre. Men på veien til møtet kolliderte de. Da sto det klart for dem at det var djevelen som forsøkte å hindre dem i å begynne virksomhet i Japan! Så de hadde et menighetsmøte i bilen der og da! Da de kom fram til Kvitesied kunne de fortelle at de gikk inn som støttemenighet, sier Tove Børjesson, og ler godt.

De første par årene var Tove Børjesson i Fukui og vikarierte for andre. Men de siste 18 årene har hun altså vært i Kasuyama, som ligger et par, tre mil nord for Fukui, der norsk pinsemisjon ble startet etter at kinamisjonærene måtte reise derfra. Der kan hun snakke norsk, for der finnes et par andre ildsjeler, Aslaug Langåsdalen og Olaug Hansen.

– Mange ville nok ha reist hjem til komfortable Norge, sier hun plutselig, da vi kjører nedover mot Fukui. Kanskje har jeg ikke reist hjem fordi jeg er for dum... Jeg føler at det er så mye ugjort... Jeg hadde en «nedtur» i 90-årene, da jeg var i Norge i tre år. Da visste jeg ikke om jeg skulle ut igjen, men Gud fikk sin vei, sier hun stille.

OVER: Den vakre kirken i Katsuyama.

HØYRE: Kafémøter er en flott virksomhetsform i Japan. Ungdommer ved bibelskolen, der Tove Børjesson stadig underviser.

Kjære venner!

Mange av dere kjenner godt til norske pinsevenners arbeide i Israel (NPAI). Som på andre felt står vi også overfor store utfordringer og behovene øker.

Stadig vender flere jøder tilbake til Israel. De kommer fra ulike kulturer og eier kun det de kan bære med seg. Dette betyr at antall fattige i Israel øker.

Dette gir seg utslag både i mangel på det som trengs til det daglige, men også i sykdom. Vi har frivillige medarbeidere som gjør en kjempeinnsats. Samtidig som vi hjelper til med det daglige, får vi vise dem Guds kjærlighet.

Nå lar vi utfordringen gå til deg som enkeltperson og til menighetene om å være med og støtte arbeidet i Israel. Det er dessverre slik at det er pengene som begrenser arbeidet. Vi er avhengig av personer som kan tenke seg å gjøre en innsats for dette folket. Kanskje nettopp du kjenner et kall til en slik tjeneste?

Det er ikke bare innen den sosiale omsorgen utfordringene er store. På mentalsykehuset Eitanim hvor det behandles både jøder og arabere, er utfordringene og behovene store. For øyeblikket arbeider vi med overbygget av svømmebassenget på barneavdelingen. Her trenger vi gjerne fagfolk, men også andre frivillige.

Ta kontakt og meld deg til tjeneste. Be for Israel!

BIRGER U. HÅVIK
feltsekretær
Israel

Frivillige velsign

I Israel driver Norske Pinsevenners Arbeid i Israel (NPAI) et arbeid i vekst. Frivillige fra Norge hjelper de svakestest i det israelske samfunnet. De viser stor innsats for de fattige, eldre, psykisk syke, samt fysisk- og psykisk utviklingshemmede.

TEKST TROND FILBERG

NPAI sendte de fem første frivillige medarbeiderne til Israel i 1997 for å hjelpe.

Gjennom utstrakte hender viser de Jesu nestekjærlighet til både jøder og arabere.

Arbeidet foregår hovedsaklig i Jerusalem og omegn, ved det psykiatriske sykehuset Eitanim, som blir drevet av den Israelske staten. Dette sykehuset behandler både israelere og palestinere. NPAI er også engasjert i sosialt arbeid gjennom et lokalt sosialkontor i kommunen Mevasseret Ziyon.

VENNER GJENNOM TJENESTEN

– Det siste året har vært et kjempebra år for NPAI. Over tjue frivillige fra Norge har arbeidet på sykehuset og kommunen. Disse kommer fra Alta i nord til Vennesla i sør, fra Bergen i vest og Røros i øst, forteller Kåre Warud som er ansvarlig for arbeidet med de frivillige til Israel.

– Vi hadde aldri kunnet gjort så mye uten fantastiske mennesker fra Norge som kommer hit for å hjelpe og for å tjene, understreker han.

De fleste gjester landet i tre til ni måneder, men en kvinne brukte to år i Israel på denne måten. Motivasjonen er å støtte landet i en tid da «alle» er imot dem.

Volontørene får dekket reisen og forsikring fra NPAI. De som er tilknyttet Eitanim, får husrom og mat fra sykehuset. Volontørene til sosial-

INNSATSVILJE: Anita Hauge jobber frivillig i brukbutikken i Mevasseret, der de også deler ut mat til fattige.

arbeidet bor i huset til NPAI i Mevasseret Ziyon og får litt kostgodtgjørelse. De arbeider fem dager i uken.

– Vi drar også på turer og blir kjent med dette fantastiske landet. Å komme ned som volontør er en flott mulighet til å

nær innpå menneskenes liv, blir kjent med de jødiske helligdager og tradisjoner. Opplever hvordan det er å være på en israelsk arbeidsplass og bygger nye vennskap.

– Vi er stadig i behov for volontører så kan dette være av interesse, så ta gjerne kontakt, utfordrer Warud som sammen med kona Reidun er aktive medarbeidere i NPAI.

MINDRE MEDISIN TIL BARN

Ved det psykiatriske sykehuset Eitanim har norske pinsevenner gjort en kjempeinnsats i over ti år. Volontørene har jobbet i hagen, pusset opp avdelinger og bygget nybygg. Alt med hovedfokus på å øke livskvaliteten for pasientene. De har bygget kafeteria, toaletter, arbeidstreningscenter og gymsal. Gymsalen ble innviet denne høsten.

Nå har sykehuset satt i gang et prosjekt som er det eneste av sitt slag i Israel. De ønsker å se hva slags virkning det er å kombinere sport og medisinsk behandling hos psykisk syke.

For noen år siden ble svømmebassenget på barneavdelingen renoveret og satt i stand igjen. Etter en kort tid så legen positive resultater hos barna. Medisinbruken kunne halveres!

Nå i disse dager holder en frivillig

«Alt dere gjorde mot en av disse minste brødre, det gjorde dere mot meg.»

Matt 25,40

være med å hjelpe og støtte Israel. En får også et annet innblikk av landet og kulturen enn turister får, forklarer Kåre.

Volontørene opplever på flere av arbeidsstedene at jøder og arabere arbeider sammen side om side. Virkeligheten viser et helt annet bilde enn det som vises gjennom media i Norge.

– Gjennom arbeidet kommer vi

er Guds utvalgte

FRIVILLIG: Solveig er en av de frivillige volontørene fra Norge som hjelper eldre i Israel.

volontør på å bygge tak over bassenget, slik at barna kan få tilbudet hele året. Pengene til disse prosjektene blir samlet inn hos glade givere i Norge.

HJELP TIL DE FATTIGE

For fire år siden satte norske misjonsvenner i gang ett nytt samarbeid i Israel. Da ble stiftelsen «Nachamo Ami» opprettet, og NPAI kjøpte et hus i den israelske kommunen Mevasseret Ziyyon. Her har NPAI nå inngått et samarbeid med det lokale sosialkontoret.

– I sosialarbeidet kommer vi spesielt innpå menneskene i det dagliglivet de har, og får ta del i deres gleder og sorger, forteller Jarle Sortland som sammen med kona Ragna er misjonærer utsendt fra Betania i Mosterhamn.

Norske frivillige medarbeidere hjelper fattige og trengende som sosialkontoret kjenner til.

Volontørene hjelper eldre mennesker å handle i butikkene, vasker hjemme hos syke og er ledsager til legekontor og sykehus. De besøker hjem til familier med psykisk utviklingshemmede for å kunne avlaste foreldrene. Noen jobber på et eldre-senter og noen i en bruktbuikk. Til bruktbuikken kommer mange etio-

piske jøder og handler. Gjennom butikken har de også matutdeling til fattige familier.

– Vi har også en russisktalende volontør som er bindeleddet mellom de russisktalende eldre i kommunen og sosialkontoret, forklarer Jarle Sortland.

NPAI har opprettet et eget fond for trengende. Leger fra Eitanim og sosialarbeiderne i kommunene kan søke om midler til spesielt vanskelig-

stilte familier. Penger dekker blant annet medisiner og medisinske hjelpemidler.

OG TIL SAMARIA

– I disse dager holder vi på å opprette kontakt med sosialkontoret i Ariel med tanke på å utvide sosialarbeidet, sier Sortland. Ariel er en bosetting i Samaria på Vestbredden. Der bor det om lag 20.000 innbyggere og 10.000 studenter.

VENSTRE: Misjonærfamilien Sortland i aksjon med nytt inngangsparti på Beit Betania.

HØYRE: Beit Betania har fått ny toppetasje.

PYM I ISRAEL

STERKT ENGASJEMENT

NPAI er forkortelsen for Norske pinsevenners arbeid i Israel. Feltet har et stort antall volontører i virksomhet.

EITANIM PSYKIATRISKE SYKEHUS

Behovene på Eitanim er store, og pasientenes behov står i fokus. Vinteren 2006 startet byggingen av en gymsal til bruk for rehabilitering. Det har også kommet inn store gaver til innbygging av bassenget på barneavdelingen, slik at det også kan brukes i vintermånedene. Bassenget gjør at medisinerbruken kan halveres. Sommerleirene for barn har i mange år vært svært populære, med norske volontører som medhjelpere.

DAGSENTER FOR ELDRE

På dagsenteret for eldre gjør volontørene en flott innsats.

SOSIALT ARBEID

Sosialt arbeid har gitt stor tillit i lokalsamfunnet. Mange hjem har fått besøk og hjelp av norske frivillige. Det er blitt gjort en stor innsats overfor den russisktalende del av befolkningen.

FOND FOR FATTIGE

Fondet for de fattige har vært til velsignelse for mange spesielt trengende. Det er mange barn som har fått støtte til medisinsk egenandel. Det blir også gitt støtte til nødvendige hjelpemidler. Det er bevilget penger til mat til de mange høytidene for de som har det vanskeligst.

BEIT BETANIA

Beit Betania er blitt til en viktig base for arbeidet i Israel. Arbeidet med påbygget blir igangsatt på nyåret 2007. En ny bil er innkjøpt til arbeidet, ved hjelp av innkomne gaver.

Det unådde Asia

Asia har en eksplosjonsartet folkevekst, og snart bor 60 prosent av alle jordens mennesker der.

Det er også stor menighetsvekst, og stadig opprettes nye brohoder for evangeliet. Det er flere asiater som ikke har hørt evangeliet i dag enn det har vært noen gang! Derfor trenger vi flere norske misjonærer!

Vi skal samarbeide med nasjonale bevegelser og støtte dem i utsendelse av deres vitner. Jeg har selv sett disse viner i aksjon, og gleder meg over at vi kan få stå sammen med dem i utførelsen av misjonsoppdraget. Men vi må også erkjenne at Gud kaller alle mennesker, også nordmenn. Jeg tror det finnes unge mennesker i Norge som i 2007 vil stille seg til tjeneste for å gå til unådde steder med evangeliet.

De unådde i Asia er spredd over hele verdensdelen. Først og fremst tenker vi på Kina og India, som hver for seg utgjør 80 prosent av verdensdelens befolkning. Vi priser Gud over kraftig framgang for evangeliet i Kina. 100 millioner kristne høres fenomenalt ut, særlig med tanke på at det bare var 400.000 eller deromkring da kommunistene tok over makten i landet.

Vi trenger at norske pinsemisjonærer stiller seg til tjeneste i Asia, kan vi komme i den situasjonen at vi ikke har en eneste misjonær igjen i Asia.

Er du en av dem?

ODDVAR JOHANSEN
feltsekretær
Asia

I Kina søker tjue

Til tross for kolossale utfordringer går Guds rike fram med stormskritt i Kina. Mens du leser denne artikkelen blir nærmere hundre mennesker frelst i det kommunistiske landet.

TEKST & FOTO Oddvar Johansen

Den kjente misjonsmannen David Wang i organisasjonen Asian Outreach er ikke i tvil. Han forsøker ikke å overdrive. Derfor snakker han om 20.000 nye kristne i Kina hver dag. Det er imidlertid mange som tviler på dette tallet. De anser at det er mye høyere, og snakker om det er 30.000 nyfrelste i døgnet i Kina!

Hvilket tall det enn måtte være, er det en revolusjon som overgår den menneskelige tanke. Da misjonærene ble jaget fra Kina av kommunistene i årene 1948-1950, ble det oppriktig antydnet at kristendommen kunne komme til å dø ut i landet. Men etter flere tiår av forfølgelse, drap og tortur, består den kristne kirke av minst 100 millioner mennesker.

EN «HELLIG ÅNDS-KIRKE»

De troende i Kina har mektige åndelige våpen i sine hender, og det som er umulig for mennesker er mulig for Gud.

EKSPERT: David Wang er en av vår tids fremste eksperter på kristendom i Kina.

– Den kinesiske kirke er en «Hellige Ånds-kirke». Derfor skjer den utrolige framgangen, sier David Wang. Selv har han lagt fra seg det administrative ansvaret for Asian Outreach, og vil benytte resten av sitt liv for å fokusere på, og hjelpe, de kinesiske kristne. Han kom selv som en ung gutt fra Kina som flyktning under de mørke kommunistårene. Han arbeider først og fremst med de ikke-registrerte menighetene, som er hovedpulsåren i den veldige framgangen for de kristne i landet.

Misjonsorganisasjonen Asian Outreach har fulgt den kinesiske kirken hele veien, og kan slå fast at utrolige ting skjer. Etter at Hong Kong ble en del av Kina fryktet man at det ikke skulle være mulig å drive kristen virksomhet videre i den store verdensbyen. Asian Outreach og mange andre misjonsorganisasjoner hadde planer om å flytte til andre land i Asia. Men frykten var ubegrunnet. I dag kan

«Søndagsskolelærerne skriver under på at de vil gjøre barna til misjonærer før de får begynne sin tjeneste.»

man drive de evangeliske misjonsorganisasjonene uhindret inne i selve Kina! Hvem hadde trodd det for bare få år siden?

– Jeg tror at de kristne i Kina står på kanten av et positivt stup. Gi dem bare en liten dytt, og de vil oversvømme hele verden med evangeliet. Når Kinas kristne får de økonomiske muligheter som er nødvendig, vil en ny verdensomspennende misjonstid startes, sier David Wang.

Allerede nå har de reist mange steder. Ikke minst som såkalte teltmakere. Forleden kom den første kinesiske misjonæren til Afghanistan, og i Pakistan har det allerede vært kinesiske misjonærer i flere år, fikk vi opplyst i en misjonskonferanse som nylig ble arrangert i Pattaya i Thailand.

VIKTIGE FORUTSETNINGER

David Wang sammenligner det som skjer i dagens Kina med den storhetstid misjonens sak opplevde i USA og Europa i det forrige århundre. Han mener at fem forutsetning-

er var til stede den gang, og at disse preger Kina i dag:

En ungdommelig majoritet, mange med høyere utdannelse, økonomiske framgangstider, en åndelig oppvåkning, og et ønske om å inntra nye områder.

Til tross for at myndighetenes påbud om ett barn per familie fortsatt gjelder, blir det født én million nye kinesere i løpet av et tre ukers periode. Hvert år graduerer fire millioner kinesere fra landets universiteter. Det er fire ganger så mange som i USA.

– Mange av dem er dynamiske kristne som kommer til å påvirke den framtidige politiske utviklingen i Kina, mener David Wang. Han sier at aldri før har så mange søkt frelse i Kina som i dag, og det er allerede flere gjenfødte kristne i landet enn medlemmer i kommunistpartiet.

Det pågår en aggressiv evangelisering blant Kinas kristne. De er ikke fornøyd med å kopiere vestens kristenliv, der man bare går i kirke og lytter til prekerer.

Wang mener at det har skjedd en stor forandring blant de kinesiske kristne. Fra kun å være mottakere av

frelse per minutt

misjonærer, er de nå selv misjonærer, og skarer av unge og eldre stiller seg til rådighet for Høstens Herre. Et av de store prosjektene som har fått ny aktualitet er visjonen om å bringe evangeliet til de muslimske provinsene i Vest-Kina, inn i Midtøsten, og tilbake til Jerusalem, der det hele startet.

– De kinesiske kristne ønsker å dra til verdens ende før de drar til himmelen, slår David Wang fast.

FØDER MISJONÆRER

Til og med i søndagsskolene er misjonstanken levende. I den vestlige verden tar man barna på tur i parken i løpet av søndagsskolen. I Kina utdanner man barna til å bli lideskapelige misjonærer.

Søndagsskolelærerne skriver under på at de vil gjøre barna til misjonærer for de får begynne sin tjeneste. Dette skjer samtidig med at det fortsatt er forbudt for mennesker under 18 år å delta i gudstjenester.

Denne revolusjon er så stor at det innflytelsesrike bladet «Christianity Today» nylig sendte et par reportere til Kina for å skrive om den veldige

SANGGLEDE: Sangkor i en menighet i Kunming, Kina, der over tyve minoritetsgrupper er representert.

FULLE BENKERADER: Det er tettpakket i de fleste kristne møter i Kina.

barnevekkelsen.

David Wang gleder seg over det som skjer, men har også en innebygd frykt:

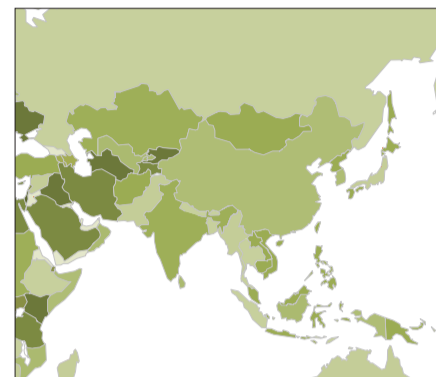
– Jeg frykter at vestens kirker skal påvirke Kina med sin «myke» kristendomstype. Til tross for store behov har den vestlige kirke lite å tilføre den kristne kirke i Kina, slår han fast.

David Wang mener at vår fremste

oppgave bør være å be for Kina, samt støtte med økonomi, slik at de lidenskapelige vitnene i Kina kan utføre sin oppgave.

I september 2008 vil David Wang besøke Norge i regi av PYM, sammen med en av lederne for de mange husmenighetene i Kina. Det vil bli arrangert et par Kina-konsultasjoner, samt at det vil bli lagt opp møter i flere av landets pinsemenigheter.

PYM I ASIA

PYM ARBEIDER I DISSE LANDENE I ASIA: Japan, Kina, Filippinene, Thailand, Kambodsja, Myanmar, India, Pakistan, Singapore.

De nasjonale bevegelsene i Asia vokser, og overtar stadig mer av ansvaret for menighetsdrift og evangelisering. Antall misjonærer i Asia i 2006 var 21.

JAPAN

Arbeidet drives gjennom kontaktbyggende tiltak som åpen kafé og pizzaparty. Barnearbeidet vektlegges i Ono. Misjonær underviser ved nasjonal bibelskole. Misjonens leirsted opprustes for å nå et område med 90.000 innbyggere og kun fire kirker.

FILIPPINENE

Alphakurs har vist seg å være et viktig redskap. Likeledes en «Raiders Club», for å nå en egen mopedkultur. Sommerbibelskolen i mars-april samlet mange barn og unge.

KINA

Hans Myrvold står i spissen for et stadig voksende arbeid i norsk pinsemisjons regi i Kina. Det gis økonomisk støtte til evangelister og til innkjøp av bibler.

INDIA

Evangelisering og kirkeplanting er en viktig del av arbeidet. Utdanning fokuseres, og et nytt skolebygg for 2000 elever i videregående skal reises. Fattige familier får hjelp.

THAILAND

Flere av shanfolket har blitt frelst gjennom skolen i Fang i Chiangmai. 30 til 50 personer har vært samlet til cellegrupper. En av de nasjonale medarbeiderne vil starte arbeid blant shanfolket.

PAKISTAN

Her har det vært fokus på deltakelse i søndagsskole- og menighetsarbeid, samt undervisning om helse relaterte emner. Det er 80 sentra for lese- og skriveopplæring spredt utover landet.

Sosiale behov, en stor utfordring

Jesus sa: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler». Denne hilsenen fra Mesteren selv, ser jeg på som vår største utfordring å kunne fullføre.

Vi kan aldri slå oss til ro med at vi har gjort nok, men må stadig gå lenger ut for å være tro mot Jesu egen befaling. Det er en enorm inspirasjon å vite at han som ga befalingen selv sier at han har all makt, en makt som ikke er begrenset til tid og sted!

For vårt felt så gleder jeg meg over at vi får stå sammen med våre kongolesiske brødre i iveren etter å nå nye steder med evangeliet.

I de seinere år har Kongo sendt misjonærer til Niger, Tanzania, Rwanda, Somaliland og Kenya. Nylig ble en evangelist sendt til Lugumbashi, Kongos nest største by.

Samtidig er det en stor utfordring å møte ulike sosiale behov i flere av verdens fattigste land. Å kunne hjelpe fysisk, og psykisk de mange voldtatte kvinnene, og engasjementet for å føre barnesoldater tilbake til det sivile liv, er to av mange behov som menighetene møter. Jeg er derfor glad, og imponert over de store bevilgningene som PYM

har klart å få fra våre myndigheter.

DAG ARLID BREGÅRD
feltsekretær
Kongo, Niger
& Somaliland

Hardt arbeid

Det er stor aktivitet i DR Kongo.

Medarbeiderne ser at både evangelisering og menighetsbygging, helsetilbud og utdanningstiltak skaper resultater. PYM misjoneren i dette store landet er langt fra over. Sammen med de nasjonale kirkene ser misjonærene at hjelpen virkelig betyr en forskjell.

TEKST TROND FILBERG

Kongo er i akutt behov for nødhjelp innen helse og utdanning på grunn av krigshandlinger de siste ti årene. Dødstallene i landet tilsvarer en tsunami hver åttende måned. I følge direktør Jan Egeland i Norsk utenrikspolitisk institutt, er situasjonen i Kongo "den verste humanitære krisen i verden siden andre verdenskrig".

KILOMETER PÅ MOTORSYKKEL

Jon Anders Bregård er misjonær i Kongo. Nylig var han på en flere tusen kilometers motorsykkelse nordvestover langs Kongo-floden sammen med pastor Matenda fra Kisangani. Målet for reisen var å se til arbeidet og besøke Equateur provinsen.

- Vi evangeliserte i Bomane ved Aruwimielven, en sideelv til Kongofloden. Tretti frelsessøkende var på møtet denne søndagen, forteller Jon Anders Bregård.

Snart legger de på nytt tak på kirkebygget i byen Bumba som ligger 520 km fra Kisangani og har 200.000 innbyggere. I 1997 sendte Jon Anders en evangelist til byen for å starte me-

nighetsarbeide. I dag er det en menighet med 498 døpte medlemmer.

I byen Gbadolite startet de virksomhet for to år siden. Nå er det om lag 60 på møtene der.

I Gemena besøkte de 13 av 22 menigheter i området her. Resten av stedene er uframkommelig med bil, eller ligger for langt unna. De hadde spesielt med seg hjelp til enkene i menighetene, og det var ikke få av dem!

- Da pastor Matenda og jeg kom til Zongo, var det kjøpt

en tomt som ligger

ved siden av sta-

tens største sko-

le og ved veien

til flyplassen.

Vi brukte

"bare" 6 ti-

mer på 260

km, smiler

Jon Anders

som er vant til at

veiene kan by på

mange utfordringer.

Ofte kjørte de våte av sølevann

hele dagen på motorsykkelen.

- Jeg hadde ikke malaria denne gang, og influensaen som jeg fikk underveis, er snart slutt. Litt kløe og infeksjoner skyldes nok kvaliteten på vannet som vi drikker underveis, forklarer misjonæren.

NY ØYEKLINIKK PÅ PLOSS

I september ble en ny øyeklinikk innviet i Kisangani. Ved innvielsesremonien kom flere norske støttepartnere. Øyeklinikken ligger på nabotomta til helsesenteret.

Helsepersonellet består av leger, jordmødre og sykepleiere. De sørger for å opprettholde en god standard ved senteret. Når de nå også kan spesialisere seg på øyneoperasjoner, gir det et nyttig og verdifullt bidrag til befolkningen i hele området.

PINSEBYGGET ER STØRST

Byggingen pågår fortsatt av den store barne- og videregående skolen i sentrum av Kisangani. Men i september startet likevel de første seks skoleklassene. Etter hvert som hele skolebygget blir ferdigstilt, vil de gradvis ta opp flere klasser.

Bygningen er i tre etasjer, og er det første, større etasjebygget i Kisangani etter frigjøringen fra belgisk kolonivelde i 1960. Bygget som er på 64 ganger 13 meter, har plass til 20 klasser, en mellomstor sal, samt kontorfløy. Dette prosjektet finansieres av norsk utviklingshjelp.

«Xxxxxx»

gir resultater

Sykehuset i Kitutu

Ved CELPA sykehuset i Kitutu, 20 mil sør for Bukavu, arbeider legen Freddy Mubuto. Pasientene strømmer til sykehuset han leder. Uten kjørbare veier og med svært begrenset strømforsyning blir hundrevis av mennesker reddet.

Dette området har omkring 100.000 innbyggere. Sykehuset mottar de mest syke pasienter fra over tjue helseentre i regionen. Med 180 senger er det store utfordringer å være livreddere uten røntgenapparat eller kjøleanlegg for medisiner og blod. De må likevel foreta operasjoner.

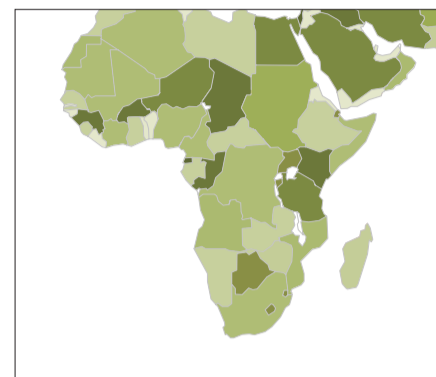
Uten blodbank foretar sykehuset 35 blodoverføringer i uken. Det er stort behov for blod på grunn av malaria som gir anemi og underernæring. Dessuten har sykehuset egen fødeavdeling og behandler Aids-relaterte sykdommer. På en egen avdeling har de til enhver tid over 40 innlagte pasienter for underernæring.

Nå bygger de ut en kirurgisk avdeling og nytt laboratorium.

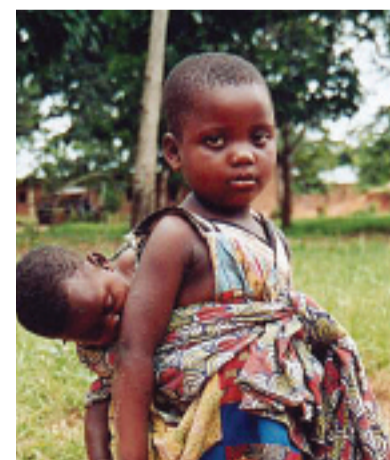

XXXX: XXXX

PYM I AFRIKA

PYM ARBEIDER I DISSE LANDENE I AFRIKA:

Innstramninger i Ru

Russisktalende Kari Persdatter Myre registrerer økende innstramninger for evangelisk arbeid. Etter sju år som misjonær i Russland, har hun nå fått avslag på «religiøst visum» til Russland.

TEKST TROND FILBERG

Utfallet av visumsøknaden er usikker, forteller Myre fra Finnmark. Hun er i Norge for å forsøke på nytt med visumsøknaden.

Evangeliske kristne i Russland opplever større og større utfordring-

er med at de får sakte men sikkert mindre muligheter og rettigheter til å drive menighetsarbeid.

VALG I RUSSLAND

I begynnelsen av desember er det parlamentsvalg i Russland og mange evangeliske kristne frykter for utviklingen. Man er særlig spent på hvor stor oppslutning president Putins parti vil få.

- Det er stor sannsynlighet for at mine visumproblemer er knyttet til denne innstrammingspolitikken fra myndighetene, sier Kari Persdatter Myre som er utsendt av Salemkirken i Oslo.

De siste årene har hun bodd i byen Medvezhegorsk som har 19.000 innbyggere. Det er den fjerde største byen i den autonome republikken Karelen i nord-vest Russland.

Karelen har grense med Finland, og den sør-vestlige delen var en del av

Finland fram til vinterkrigen i 1939.

SATSER BLANT DE UNGE

Byen Medvezhegorsk (på norsk "Bjørnebakken") har allerede fire små menigheter med mellom fem og 30 medlemmer i hver, men det drives ikke noe utadrettet arbeid. Spesielt mangler de barne- og ungdomsarbeid.

I april i fjor startet man et målrettet arbeid blant unge, og foreløpig har seks ungdommer blitt frelst.

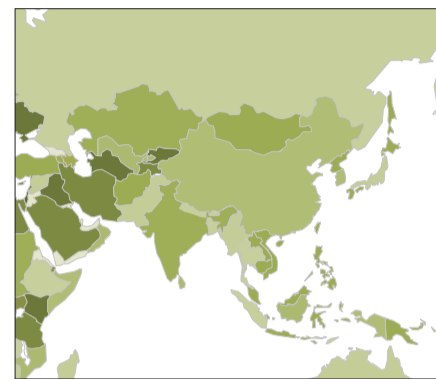
Ta et skritt videre! Vi utfordrer deg og utrunder deg til videre tjeneste i Guds rike.

FBO
UT I TJENESTE

FILADEFIA BIBELSKOLE OSLO

Russland

PYM I EURASIA

PYM ARBEIDER I DISSE LANDENE I EURASIA: Russland, Ukraina, Hviterussland, Moldova, landene i Kaukasus og Sentral-Asia

PINSEMISJON I EURASIA

Vårt hovedmål er å støtte søstermenigheter i deres arbeid. De som hjelper oss å hjelpe er norske pinsemenigheter, stiftelser og enkeltpersoner. Vi formidler også støtte fra Misjonsfondet og Barnehjelpen i PYM. Flere av disse landene har innført en religionslov som gjør det vanskeligere for utenlandske misjonærer å virke på feltet. PYM satser derfor på støtte til nasjonale pinsebevegelser slik at de kan sende evangelister/misjonærer til nye områder og folkeslag. PYM støtter også en misjonsbibelskole i Odessa, hvor studentene utrustes til misjon i muslimske områder av det tidligere Sovjet.

ARBEID BLANT BARN

I noen av landene har vi fadderordninger som har som mål å hjelpe barn bort fra et liv i fattigdom og fornedrelse og gi barna mat, klær og omsorg. Noen får også støtte til skolemateriell og utdanning. Vi gir støtte til barnehjem, for eks. hjelp til innkjøp av utstyr og tiltak som kan gi barna en mer meningsfull tilværelse. Barne- og ungdomsleirer har en lang tradisjon på vårt felt. For mange av barna og ungdommene er leirene årets store begivenhet. De får god mat, får omsorg og deltar i ulike aktiviteter. For mange blir leirene et positivt møte med evangeliet

OVER: Skoleleir i Tsjetsjenia

PYMs Misjonskonferanse 2008

HEDMARKTOPPEN 18. – 20. APRIL

HOVEDTALER:

OM gründer
George Verwer

George Verwer

ANDRE MEDVIRKENDE: Svein Jacobsen, Tom Aune, Arvid Pettersen, David Andre Østby og Team Action On The Road.

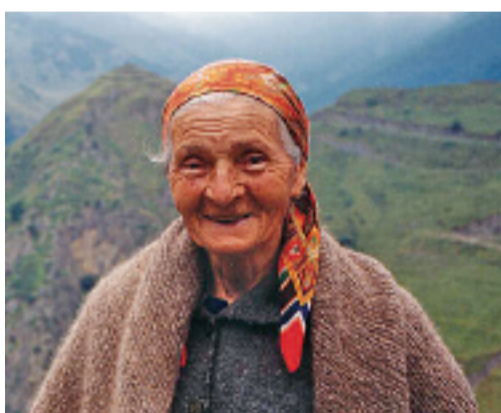
Svein
Pettersen

David André
Østby

Arvid
Pettersen

WASCO Renhold
Vi utfører alt innen renhold
i Bergen og omegn

55-200842

WASCO Renhold
Roggegt. 11A, 5026 Bergen
Tlf./Fax: 55 20 08 42

Trykkeriet
med de
spenstige
og effektive
løsningene

WERA AS – ikke helt A4
Telefon 35 51 64 10 www.wera.no

DE NORSKE PINSEMENIGHETERS YTREMISJON

SVEIN JACOBSEN
generalsekretær
svein@pym.no

TROND FILBERG
administrasjonsleder
trond@pym.no

NIGEL ERWIN
økonomileder
nigel@pym.no

KAI KJOSBAKKEN
reise- og personal-
konsulent
kai@pym.no

**ELDBJØRG
BØRJESSON,**
informasjons-
konsulent
eldbjorg@pym.no

LINDA SUVATNE
økonomikonsulent
linda@pym.no

GAUTE HETLAND
prosjektadviver
gaute@pym.no

ELI BJØRNEBRÅTEN
prosjekt-konsulent
eli@pym.no

SIGVE ÅNDERÅ
prosjektleder
sigve@pym.no

SOLBJØRG SJØVEIAN
programansvarlig
solbjorg@pym.no

Hvem er PYM?

- PYM: De Norske Pinsemenigheters Ytremisjon
- Et serviceorgan for pinsebevegelsens 280 menigheter
- En av Norges største misjonsorganisasjoner
- Misjonskontor med 11 ansatte

Hva gjør PYM?

- PYM har to hovedområder for drift: evangeliserende arbeid og bistandsarbeid
- Misjonsarbeidet er forankret i den enkelte av de 280 pinsemenighetene i Norge
- Arbeidet koordineres gjennom sju feltutvalg, inndelt geografisk
- PYM er engasjert i 40 land på 4 kontinenter
- PYM har ca. 140 aktive misjonærer, p.t. 120 ute på feltene
- PYM støtter 22 bistandsprosjekt i 11 land i samarbeid med Norsk Misjons Bistandsnemnd

Hvorfor både misjon og bistand?

- Vi driver misjon fordi vi er berørt av Evangeliet
- Evangeliet viser at hvert enkelt menneske har en ukrenkelig verdi
- Bistandsarbeidet følger som en konsekvens av vårt møte med Evangeliet

Hvor henter PYM driftsmidler?

- Overføringer fra menighetene
- Forvaltning av private gaver
- Administrasjonstilskudd fra Norad

Hvordan kan DU støtte PYM?

- Bli en av våre trofaste personlige givere
- Givertjenesten gir skattefradrag fra min. kr. 500,- til maks. kr. 12.000,-
- Din gave kan du sende til kontonummer: 3000.17.00770

Hvor finner du PYM?

- Besøksadresse: Tvetenveien 152, på Tveita i Oslo
- Postadresse: Postboks 2, Tveita, 0617 Oslo

Skattefradrag på gaver

For at du skal få skattefradrag på gaver, trenger vi ditt personnummer. Det er best for oss at det skrives direkte på innbetalingsblanketten. Om nettbank benyttes, bruk e-post: nigel@pym.no. Mailen må inneholde navn og adresse, personnummer, gaveformål, kontonummer, dato for innbetaling og beløp.

Våre 7 feltutvalg ledet av feltsekretærer:

SØRØST-AFRIKA:

Arve Gunnestad, Gml. Åsvn. 14, 7020 Trondheim
E-post: agu@dmmh.no
Privat: 73533217 – Jobb: 73805240 – Mobil: 99690602
Kontonummer: 3000.16.85666

LATIN-AMERIKA:

Jørgen Cloumann, Raud Rygsv. 39, 3676 Notodden
E-post: jorgen@cloumann.no
Privat: 35020609 – Mobil: 95726366
Kontonummer: 1600.20.49965

ASIA:

Oddvar Johansen, Bamse Brakarsvei 36, 3042 Drammen
E-post: oddvarjoh@gmail.com
Privat: 32810503 – Mobil: 90947083
Kontonummer: 0530.23.24168

EUROPA OG MIDTØSTEN:

Bjørn Bjørnø, Glaserveien 25, 3727 Skien
E-post: bjoe-bjoe@tele2.no
Privat: 35590399 – Mobil: 90939757
Kontonummer: 28011208179

ISRAEL:

Birger Unneland Håvik, Olaf Bulls gt. 29, 5537 Haugesund
E-post: birger:havik@hsh.no
Privat: 52712422 – Jobb: 52702736 – Mobil: 99417645
Kontonummer: 0534.52.11529

KONGO OG NIGER:

Dag Arild Bregård, Håbakken 64, 4355 Kvernaland
E-post: bregaard@jkn.no
Privat: 51424692 – Jobb: 51786800 – Mobil: 41308351/46485285
Kontonummer: 1600.47.83070

EURASIA:

Einar Øverland, Grotbekkveien 13, 3679 Notodden
E-post: ann-soev@online.no
Privat: 35013717 – Mobil: 91317001
Kontonummer: 3000.16.85445

les mer på: www.pym.no

Misjonsmagasinet

Tema: Utfordringen

ET TEMAMAGASIN FRA DE NORSKE PINSEMENIGHETERS YTREMISJON